

مدیر کربن و انرژی شرکت ملی گاز در گفت‌وگو با «ایران اقتصادی» مطرح کرد

گواهی صرفه جویی پیشینی، ابزاری مهم برای صرفه جویی گاز در کشور

گفت‌وگو

فشار سنگین شدت بالای مصرف انرژی برپیکر اقتصاد ایران، معضلی مهم است که از دو دهه قبل بدین سو دائماً بخشی از منابع کشور را به هدر می‌دهد.

شدت مصرف انرژی در ایران نسبت به کشورهای پیشرفته ۳ تا ۴ برابر بوده که همین امر ضرورت پرداختن به موضوع بهینه‌سازی را تقویت می‌کند. گفته می‌شود که از ابتدای برنامه پنجم تا انتهای برنامه ششم توسعه باید شاخص شدت مصرف انرژی در کشور ۵۰ درصد کاهش می‌یافت، اما در عمل این اتفاق نیفتاد. از قرار معلوم، ۳۶ میلیارد دلار پروژه در شورای اقتصاد برای بهینه‌سازی در بخش‌های مختلف وجود دارد.

جوادی اوجی وزیر نفت، با اشاره به اینکه صنعت نفت یکی از مهم‌ترین صنایع کشور است، افزود که تأمین امنیت انرژی کشور برعهده این وزارتخانه بوده و ۹۵ درصد انرژی کشور از نفت تأمین می‌شود. گزارش‌ها نشان می‌دهند، ۲۴۹ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی در کشور طی سال گذشته مصرف شده که این مقدار نسبت به سال پیش از آن (۱۴۰۱) ۷ میلیارد مترمکعب افزایش یافته است.

در راستای پذیرش گواهی صرفه جویی گاز در بورس انرژی و سرمایه‌گذاری در پروژه‌های بهینه‌سازی گاز، گفت‌وگویی با ساجد کاشفی، مدیر کربن و انرژی شرکت ملی گاز انجام شده که از نظری می‌گذرد:

● **آمارهای مختلفی وجود دارد که نشان می‌دهد، گاز تولیدی کشور به هدر می‌رود؛ این گاز در چه بخش‌هایی غیربهره‌مند مصرف می‌شود و آمار این هدررفت چگونه است؟**

کاز طبیعی به عنوان انرژی پایه در کشور وجود دارد و در حال حاضر بیش از ۷۰ درصد انرژی کشور به گاز وابسته است. تولیدات، انتقال و توزیع آن، با هزینه زیاد و هم با زحمت و مشقت فراوانی صورت می‌گیرد و ما باید از هدررفت آن در بخش‌های مختلف جلوگیری کنیم.

سازمان ملی استاندارد، گزارشی را در سال ۱۴۰۲ در رابطه با میزان هدررفت گاز در بخش‌های مختلف صنایع و بخش‌های مختلف مصرف که خارج از معیار مصرف عمل کردند، منتشر کرد.

در آن گزارش، عمدت‌ترین بخش هدررفت که با آن مواجه هستیم، در سه بخش انرژی صنایع فلزی، اعم از آهن، فولاد، سرب و... است، بخش دیگر درخصوص بخش‌های نیروگاهی و بخش سوم، بخش‌های پالایشگاهی و پتروشیمی را شامل می‌شود که در این بخش‌ها مازاد انرژی مصوب سازمان ملی استاندارد، مصرف داشتیم. نکته اساسی اینکه، شدت مصرف انرژی در کشور ما فوق‌العاده بالاست.

یعنی میزان انرژی که ما برای تولید یک واحد مصرف می‌کنیم تقریباً دو برابر میانگین جهانی است و نسبت به کشورهای منطقه، به‌مراتب بالاتر است، یعنی بالاتر از ۵ تا ۶ برابر و هر حوزه‌ای را مورد مطالعه قرار می‌دهیم، می‌بینیم با اتلاف انرژی بالایی

روبه رو هستیم؛ از بخش‌های کشاورزی و گلخانه‌ای گرفته تا بخش صنایع سیمان، فولاد و... در پالایشگاه‌های گاز که بخشی به عنوان مشعل سوزی داریم، این هدررفت باعث شده با پدیده‌ای تحت عنوان ناترازی به صورت کلا و در صورت ویژه‌تر تحت عنوان ناترازی گاز روبه‌رو شویم. میزان عرضه و تقاضا، به‌خصوص در دوره‌های پیک مصرف، با هم همخوانی ندارد.

● **هفته گذشته از بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط زیست و همچنین معامله گواهی صرفه جویی در بورس رونمایی شد. این بازار چگونه کار می‌کند و این گواهی چگونه باعث صرفه جویی و کاهش مصرف می‌شود؟**

آیین‌نامه بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط زیست سال ۹۶ به تصویب رسید، اما اجرای این فرآیند با کنیدی بسیاری مواجه می‌شود و عملاً اقدام عملیاتی خاصی نه در حوزه وزارت نیرو و نه در حوزه وزارت نفت صورت نگرفت. ما طی سال گذشته که در شرکت ملی گاز مدیریت انرژی و کربن را راه‌اندازی کردیم، یکی از اقدامات زیرساختی که دنبال کردیم این بود که در گام اول بتوانیم پذیرش این گواهی‌های صرفه جویی گاز را در بورس بگیریم که در بهمن ۱۴۰۲ محقق شد و تلاش کردیم بتوانیم اولین معامله این گواهی‌ها را در بورس انرژی رقم بزنیم؛ از این جهت که بتوانیم در ذهن سرمایه‌گذارانی که می‌خواهند در بهینه‌سازی سرمایه‌گذاری کنند، اطمینان خاطر ایجاد کنیم.

گواهی‌های صرفه جویی به دو بخش اوج و غیر اوج تقسیم می‌شود. گواهی دوره اوج را طبق توافق که با بورس انرژی داشتیم از ابتدای آن‌ماه تا پایان اسفندماه هر سال در نظر گرفتیم و گواهی دوره غیراوج را از ابتدای فروردین‌ماه تا انتهای مهرماه در نظر گرفتیم. مهم‌ترین نکته گواهی‌هایی که صادر می‌شوند این است که شرکت ملی گاز تصمیم می‌کند که حتی در دوره اوج مصرف اگر کسی بخواهد گواهی خود را تبدیل به گاز کند، گاز به او تحویل می‌دهیم به شرطی که گواهی‌اش متعلق به دوره اوج باشد.

همچنین این امکان به وجود آمده که اگر بخواهند در قیوض گازشان اعمال شود، گواهی‌ها را عرضه می‌کنند و می‌توانند با آن تسویه قبضی گاز خود را انجام دهند.

فرآیند معامله این گواهی در بورس انرژی به این صورت است که یک سرمایه‌گذار می‌تواند طرحی را به بازار انرژی که در حوزه گاز، شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت است، ارائه کند، آن طرح ارزیابی فنی-اقتصادی می‌شود و شرکتی که قرار است «ام اند وی» را انجام دهد تعیین می‌شود و به کمیسیون صرفه جویی انرژی که در سازمان برنامه و بودجه است، ارائه می‌شود.

آنجا بررسی نهایی صورت می‌گیرد و اگر طرح به تصویب برسد به شرکت ملی گاز ابلاغ می‌شود. سرمایه‌گذار سرمایه‌گذاری می‌کند و بعد از اینکه صرفه جویی محقق شده، به اندازه‌ای که شرکت ام اند وی، صرفه جویی محقق شده را صحت‌گذاری می‌کند، ما برایش گواهی صرفه جویی صادر می‌کنیم که اصطلاحاً به آنها گواهی‌های

گواهی‌های صرفه جویی به دو بخش اوج و غیر اوج تقسیم می‌شود. گواهی دوره اوج را طبق توافق که با بورس انرژی داشتیم از ابتدای آن‌ماه تا پایان اسفندماه هر سال در نظر گرفتیم و گواهی دوره غیراوج را از ابتدای فروردین‌ماه تا انتهای مهرماه در نظر گرفتیم. مهم‌ترین نکته گواهی‌هایی که صادر می‌شوند این است که شرکت ملی گاز تصمیم می‌کند که حتی در دوره اوج مصرف اگر کسی بخواهد گواهی خود را تبدیل به گاز کند، گاز به او تحویل می‌دهیم به شرطی که گواهی‌اش متعلق به دوره اوج باشد.

همچنین این امکان به وجود آمده که اگر بخواهند در قیوض گازشان اعمال شود، گواهی‌ها را عرضه می‌کنند و می‌توانند با آن تسویه قبضی گاز خود را انجام دهند.

فرآیند معامله این گواهی در بورس انرژی به این صورت است که یک سرمایه‌گذار می‌تواند طرحی را به بازار انرژی که در حوزه گاز، شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت است، ارائه کند، آن طرح ارزیابی فنی-اقتصادی می‌شود و شرکتی که قرار است «ام اند وی» را انجام دهد تعیین می‌شود و به کمیسیون صرفه جویی انرژی که در سازمان برنامه و بودجه است، ارائه می‌شود.

آنجا بررسی نهایی صورت می‌گیرد و اگر طرح به تصویب برسد به شرکت ملی گاز ابلاغ می‌شود. سرمایه‌گذار سرمایه‌گذاری می‌کند و بعد از اینکه صرفه جویی محقق شده، به اندازه‌ای که شرکت ام اند وی، صرفه جویی محقق شده را صحت‌گذاری می‌کند، ما برایش گواهی صرفه جویی صادر می‌کنیم که اصطلاحاً به آنها گواهی‌های

گواهی‌های صرفه جویی به دو بخش اوج و غیر اوج تقسیم می‌شود. گواهی دوره اوج را طبق توافق که با بورس انرژی داشتیم از ابتدای آن‌ماه تا پایان اسفندماه هر سال در نظر گرفتیم و گواهی دوره غیراوج را از ابتدای فروردین‌ماه تا انتهای مهرماه در نظر گرفتیم. مهم‌ترین نکته گواهی‌هایی که صادر می‌شوند این است که شرکت ملی گاز تصمیم می‌کند که حتی در دوره اوج مصرف اگر کسی بخواهد گواهی خود را تبدیل به گاز کند، گاز به او تحویل می‌دهیم به شرطی که گواهی‌اش متعلق به دوره اوج باشد.

همچنین این امکان به وجود آمده که اگر بخواهند در قیوض گازشان اعمال شود، گواهی‌ها را عرضه می‌کنند و می‌توانند با آن تسویه قبضی گاز خود را انجام دهند.

فرآیند معامله این گواهی در بورس انرژی به این صورت است که یک سرمایه‌گذار می‌تواند طرحی را به بازار انرژی که در حوزه گاز، شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت است، ارائه کند، آن طرح ارزیابی فنی-اقتصادی می‌شود و شرکتی که قرار است «ام اند وی» را انجام دهد تعیین می‌شود و به کمیسیون صرفه جویی انرژی که در سازمان برنامه و بودجه است، ارائه می‌شود.

آنجا بررسی نهایی صورت می‌گیرد و اگر طرح به تصویب برسد به شرکت ملی گاز ابلاغ می‌شود. سرمایه‌گذار سرمایه‌گذاری می‌کند و بعد از اینکه صرفه جویی محقق شده، به اندازه‌ای که شرکت ام اند وی، صرفه جویی محقق شده را صحت‌گذاری می‌کند، ما برایش گواهی صرفه جویی صادر می‌کنیم که اصطلاحاً به آنها گواهی‌های

مقرون به صرفه نیستند و به صورت عادی، هیچ سرمایه‌گذاری علاقه‌مند نیست، چراکه هزینه‌براست و قیمت‌گازی که از کوره‌های آجرپزی دریافت می‌کنند به اندازه‌ای نیست که برای سرمایه‌گذاران انگیزه ایجاد کند. گواهی‌های صرفه جویی کمک می‌کند در دوره اوج مصرف که صنایع ما با محدودیت روبه‌رو می‌شوند و عمدتاً توان مالی خیلی خوبی هم دارند، به واسطه کاهش عدم‌التفع خود، در طرح‌های بهینه‌سازی سرمایه‌گذاری کنند و در قبالتش گواهی دریافت کنند یا گواهی‌های صرفه جویی شده را در بازار بورس انرژی خریداری کنند و بتوانند گاز خود را در دوره اوج مصرف دریافت کنند تا بتوانند تولید خود را ادامه دهند.

پس علت رفتن ما به سمت گواهی‌ها این است که اینها به عنوان یک ابزار انگیزشی بتوانند بازار بهینه‌سازی را در کشور ایجاد کند و رونق بخشد. نکته جالب توجه این است، ما در روزی که رونمایی داشتیم ۲۵ میلیون مترمکعب از مجوزی را که دریافت کرده بودیم برای دوره اوج صرفه جویی و ۲۵ میلیون مترمکعب برای دوره غیر اوج و در کمتر از نیم ساعت گواهی‌های دوره اوجی را که عرضه کرده بودیم طی رقابتی که در بازار شکل گرفت، به قیمت ۷ هزار تومان به ازای هر مترمکعب، یکی از شرکت‌های فولادی خریداری کرد، در حالی که تعرفه شرکت‌های فولادی در سال گذشته و امسال حدود ۴ هزار تومان بوده و این نشان می‌دهد اگر ما این اطمینان را در سرمایه‌گذاران ایجاد کنیم که اگر گواهی‌ای برای دوره اوج صادر شد، شرکت ملی گاز خودش را مکلف و موظف می‌داند گاز را تحویل دهد، این طرح شکل می‌گیرد و شرکت‌های بهینه‌سازی می‌توانند رونق بیشتری پیدا کنند.

● **بحثی درخصوص اطلس بهینه‌سازی گاز مطرح شد. این طرح به کجا رسید؟**

زمانی که مدیریت کربن و انرژی در شرکت ملی گاز شکل گرفت ما به سمت داده‌ها و مطالعاتی که پیش‌انجام شده بود، رفتیم. طبق اساسنامه شرکت ملی گاز، مدیریت مصرف جزو وظایف شرکت ملی گاز نیست، بلکه وظیفه شرکت ملی گاز طبق اساسنامه، فرآورش، انتقال و توزیع گاز است. تولید گاز هم برعهده ما نیست و در حوزه وظایف شرکت ملی نفت است و در ابتدای این زنجیره که مدیریت مصرف است در حوزه وظایف شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت است، اما با توجه به اینکه با چالش ناترازی عرضه و تقاضای گاز مواجه هستیم، همه بخش‌های مختلف شرکت‌های مردم و رسانه‌ها، شرکت ملی گاز را در این زمینه پاسخگو می‌دانند. شرکت ملی گاز برای اینکه تمرکزش در حوزه بهینه‌سازی ایجاد کند، مدیریت کربن و

انرژی را ایجاد کرد. بعد از اینکه مدیریت شکل گرفت ما به دنبال مطالعات قبلی رفتیم تا ببینیم چه ظرفیت‌هایی برای بهینه‌سازی وجود دارد تا بتوانیم آنها را فعال و دنبال کنیم. ما با یک خلأ مواجه شدیم که نمی‌دانستیم چه ظرفیت‌هایی برای بهینه‌سازی، به عنوان مثال در صنعت سیمان یا در صنعت فولاد... وجود دارد که برای آنها برنامه‌ریزی کنیم و با سرمایه‌گذاران مذاکره و آنها را جذب کنیم. از طرف دیگر وقتی قانون ۲۶ اصلاح الگوی مصرف، منتشر و مطالعه شد که در صنعت سیمان، عمده انحراف مصرف در استان فارس اتفاق می‌افتد، همین مسأله در صنعت فولاد در استان کرمان اتفاق می‌افتد، یعنی هم سهم زیادی از مصرف گاز آن استان به صنعت فولاد اختصاص پیدا کرد و هم اینکه بیشترین انحراف مصرف را در آن استان داشتیم.

به همین دلیل تصمیم گرفتیم اقدامی تحت عنوان اطلس بهینه‌سازی کشور انجام دهیم، به این معنا که مشخص کنیم مثلاً استان فارس به قطب بهینه‌سازی صنعت سیمان تبدیل شود؛ هم مصرف سیمان در آنجا بالاترین انواع مصارف است و هم اینکه بیشترین انحراف مصرف دارد، یعنی اگر آنجا شرکت گاز استان با همکاری شرکت‌های بازرسی فنی که ذیل سازمان ملی استاندارد هستند، شرکت‌های دانش‌بنیان و دانشگاهی که در استان فارس وجود دارد، موضوع را مورد مطالعه قرار دهد و خروجی‌ها را یک بسته سرمایه‌گذاری برای بهینه‌سازی در صنعت سیمان که در قالب بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط زیست شود که بتوانیم آن را پیاده‌سازی کنیم و از طرف دیگر، قابلیت تعمیم به صنایع سیمان در کل کشور را داشته باشد. به همین ترتیب استان کرمان را به عنوان قطب بهینه‌سازی صنعت فولاد و آهن مشخص کردیم، استان اصفهان را به عنوان قطب بهینه‌سازی صنعت آجر در نظر گرفتیم و در حوزه کاشی و سرامیک، استان یزد را مدنظر قرار دادیم.

بنابراین این موضوع را به انواع مصارف دیگری که در حوزه گاز وجود دارد، تعمیم دهیم. از جمله بخش‌های گلخانه‌ای، مرغداری و سایر صنایع انرژی‌بری که در کشور وجود دارند و بتوانیم بسته‌های بسیار متناسی را برای سرمایه‌گذارها آماده کنیم تا زمانی که با آنها مذاکره می‌کنیم بتوانیم بگوییم که اگر شما به عنوان مثال، تمایل دارید در استان فارس سرمایه‌گذاری کنید، علاوه بر پروژه‌هایی که در این استان وجود دارد، چنین پروژه‌هایی نیز در حوزه بهینه‌سازی قابلیت تحقق دارد و در قبالتش می‌توانیم با گواهی صرفه جویی گاز، اینها را تأمین مالی کنیم و با مزیدادخت سرمایه‌را برایشان داشته باشیم.

با این اقدامات، جمع بندی شما چه خواهد بود؟

در این یک سالی که از ایجاد مدیریت انرژی و کربن در شرکت ملی گاز می‌گذرد، اقدامات زیرساختی بسیار خوبی در این حوزه، به‌خصوص در حوزه مصرف گاز مشترکین برداشته شده است. مهم‌ترین این اقدامات، بحث گواهی صرفه جویی گاز و ایجاد و راه‌اندازی بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط زیست است. از طرف دیگر به جهت ایجاد بازار برای این گواهی‌ها، تدوین اطلس بهینه‌سازی کشور را در دستور کار قرار دادیم.

علاوه بر اینها سعی کردیم یک سری ارتباطات بیرون دستگاہی را ایجاد کنیم که از جمله آنها می‌توان به ارتباط با وزارت میراث فرهنگی و صنایع دستی اشاره کرد که طرحی به عنوان گردشگری سبز را آغاز کردیم و قدم‌های اولیه را در این حوزه برداشتیم که شهر مشهد و شهر شیراز به عنوان پایلوت گردشگری سبز انتخاب شدند.

این طرح در قالب بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط زیست اصلاح شده و بهسازای انرژی در امکان گردشگری و اقامتی را بیشترین آنها در شهرهای مشهد و شیراز هستند، مورد ارزیابی و کارسازی قرار می‌دهد. ما نیروگاه‌هایی تحت عنوان نیروگاه‌های کوچک مقیاس داریم و طی تقاضای که با آنها داریم، هشت ماه در سال که فصل گرم هستند، تعهد تضمین سوخت آنها را برعهده داریم و در فصل سرد، بسیاری از این نیروگاه‌ها با قطعی و محدودیت گاز مواجه می‌شوند. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام شده، تقاضاهای ما را با اجتم تولیدکنندگان ترکیبی برق، حرارت و برودت امضا می‌کنیم که طی آن دو اقدام متناسب صورت می‌گیرد.

در صورتی که هر نیروگاه‌ساز اج‌بی، بخش بازیافت حرارتی را اجرا کند و عملاً تأمین گرمایش صنایع یا شهرک‌های مسکونی اطراف خود را برعهده بگیرد، شرکت ملی گاز تضمین می‌کند که گاز آنها را در فصل سرد سال هم تأمین کند، چون این باعث می‌شود که بازدهی و راندمان این نیروگاه‌ها بیشتر افزایش پیدا کند و از طرف دیگر زمانی که تأمین گرمایش محدوددهای اطراف خود را، چه در بخش صنعتی و چه در بخش مسکونی برعهده می‌گیرند ما با صرفه جویی مصرف گاز در آن بخش‌ها مواجه می‌شویم و طبق تقاضای که با آنها به امضا می‌سانیم، حداقل بخشی از تأمین منابع مالی آنها را از قبل صدور گواهی‌های صرفه جویی تأمین خواهیم کرد و ما می‌توانیم اقداماتی که در این حوزه‌ها صورت می‌گیرد، منجر به این شود که انرژی را در کشورمان بهتر مصرف کنیم و بتوانیم از این مزیت خدادادی که در اختیار کشورمان قرار گرفته، بهتر استفاده کنیم.

نیروگاه‌ها هم؛ حوزه راندمان را افزایش دهند، یعنی ما سعی می‌کنیم با این حوزه گسترش دهیم. این است که ۱۸ میلیارد مصرف سوخت مایع در بخش نیروگاهی است و نزدیک به ۸۶ تا ۸۶ میلیارد سوخت گاز را، یک عدد ۹۶ تا ۹۶ میلیارد قابل توجه است. ما صرفاً فقط در حوزه نیروگاهی مصرف کنیم. بالاتر در حوزه نیروگاهی هم به سوخت‌های تجدیدپذیر توجه شود و هم اینکه در بخش سی‌اچ‌پی‌ها و افزایش راندمان نیروگاه‌ها که یک بخشی هم مدیریت مصرفی است که باید به وسیله مردم اتفاق بیفتد.

که مرتب پایش می‌شود. خرابی‌ها از ۴۵ درصد به زیر پنج درصد آمد. این اقداماتی که در این بخش در آن گام انجام شد. از آن طرف هم تلاش کردیم که هم مشکل خاموشی را حل کنیم، نه دیگر در آن زمستان ۱۸ میلیارد سوخت برای نیروگاه‌ها دادیم، مصارف یک دفعه رشدش صعودی شد؛ ۷۵ میلیون مصرف بود این عدد رسید به ۹۴، سال بعد رسید به ۱۰۵، بعد رسید به ۱۱۸ یعنی افزایش تصاعدی با همان زیرساخت‌های قبلی، یک اتفاقاتی هم افتاده بود که هر گونه توسعه را ممنوع کرده بودند، یعنی در بخش ایجاد ذخیره، مخازن و غیره، ما طرح‌های توسعه را در مجموعه‌ها شکل دادیم.

● **یک لیتر گازوئیل در افغانستان نزدیک ۵۱ هزار تومان است**

وی افزود: ما گازوئیل داریم ۳۰۰ تومان، هزینه قیمتی، خودش زمینه‌ای برای قاچاق است؛ بنابراین ما در بخش حمل و نقل، علیرغم اینکه تکلیفی از قانون ۹۳ و ۹۷ بوده، سامانه سپنتن و سپیاد بوده، اجرا نشده بود، الان سامانه پیمایش برخط خودمان آمدیم طرح مینگ هم در آن گذاشتیم، بر اساس این از ماه آینده ما در حوزه خودروهایی سنگین اجرا می‌کنیم که عملاً خودرویی که فعالیت دارد، عملکرد دارد، بتواند سهمیه سوخت خود را دریافت کند و امپدوریم با همین اقدامات هم بتوانیم بخشی از حوزه

میلیون کارت را در سه نوبت تأمین کردیم. زمان تحویل کارت به مردم؛ یکی از سوالات مردم و درخواست‌ها بود، با اقداماتی که انجام شد، زمان را کوتاه کردیم، حتی یک سامانه درخواست گذاشتیم که نیازی به مراجعه به پلیس ۱۰+ نباشد که زمان یک ماهه شد. الان هم در بازه یک هفته کارت سوخت را به مردم تحویل می‌دهیم. به موازات آن، یکی از تکالیفی که در مجموعه بود، بحث تمرکز حساب‌ها و شفاف‌سازی بود. ما نزدیک ۸۰۰ حساب یک طرفه و دو طرفه داشتیم. اینها از سال ۹۷ تکلیف شده بود، کسی اقدام نکرده بود، این حساب‌ها را حساب واحد خزانه کردیم. تمام اینها را متمرکز کردیم.

وی افزود: شرکت‌های پشتیبان فعال شد و کارت‌خوان‌ها عملاً با توجه به شرکت‌های دانش‌بنیان بومی شد و الان ما یک سامانه جی‌تی‌اس هم گذاشتیم

۴۵ میلیون لیتر سوخت در نیروگاه‌ها به صورت میانگین مصرف می‌شود

گزارش

تعدادی ایجاد کرده بود، شاید نزدیک ۱۱ میلیون شبکه بنزین تعهدات ایجاد شده بود. بخشی از تعهدات را مبالغش را هم گرفته و در خزانه هزینه شده بود. معاون وزیر نفت افزود: برای صادرات، یعنی تعهد شده بود با یک قیمت ثابتی بدون اینکه محموله تحویل شود و یک بخشی از محموله هم صادر شده بود ولی منابع آن وصول نشده بود، هنوز هم مشکل است؛ نزدیک ۳۸۵ میلیون دلار می‌گردند نزدیک ۲۴ تا ۲۵ شرکت بودند، اینها را باید تعیین تکلیف و رفع تعهد می‌کردیم.

وی افزود: در این بخش تلاش شد که تدریجاً آن تعهدات را، قیمت‌ها هم خیلی نازل بود شاید بشکهای هشت تا ۲۸ دلار صادر شده بود؛ ولی بعد ما باید بشکهای ۵۵ تا ۶۰ دلار آن تعهدات

معاون وزیر نفت با بیان اقدامات شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی در دولت سیزدهم گفت: یکی از اقدامات انجام شده رفع چالش کارت سوخت بود و حدود ۱۵ میلیون کارت را در سه نوبت تأمین کردیم.

برنامه صف اول با حضور جلیل سالاری، معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی به بررسی موضوع عملکرد صنعت پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی پرداخته شد که مشروح آن در ادامه بیان می‌شود.

جلیل سالاری در این برنامه گفت: زمانی که ما وارد مجموعه شدیم، مواجه با کرونا بودیم، مصرف کشور بسیار پایین بود، از یک طرف دیگر؛ دولت گذشته یک سری